

JAWIĆ SIĘ (5) *vb pf i impf*

pf (4), *impf* (1) *BudNT*.

się (4), sie (1).

a *jasne*.

inf jawić się (1). ◇ *praet* 3 *sg m* jawił się (2). ◇ 3 *pl subst* jawiły się (1). ◇ *imp* 3 *sg* niech się jawi (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

Ukazać się; stawić się przed kim, przedstawić się (5) : *BudBib Ps* 17/14[16]; A gdy wzełła trawá y owoc wczyniła/ tedy iáwił fię y łtokłos [*apparuerunt et zizania*]. *BudNT Matth* 13/26.

jawić się komu (2): ániół Iehowy iáwił fię we łnie Iofefowi [*angelus Domini apparuit in somnis Ioseph*] *BudNT Matth* 2/19; Niech táki Philokletes náłzemu fie iáwi/ Wízák to vzna iákich go rołkołzek nábwáwi. *PaprPan* C4.

jawić się komu za kogo = wstawiać się u kogoś za kimś (1): włzedł Chriftus [...] do łamego niebá/ [...] iáwić fię ósobie Bożey zá nas. *BudNT Hebr* 9/22.

Formaeje współrdzenne: objawić, objawić się, pojawić się, wyjawić, wyjawić się, wzjawić, wzjawić się, zjawić, zjawić się; jawiać się, objawiać, objawiać się, pojawiać, pojawiać się, wyjawiać, wyjawiać się, wzjawiać, zjawiać, zjawiać się.

KCh